

Emlékek a tanár úrról

Hitelesen nagy tudású, egyenes jellem volt **Kallai Sándor**

OLVASÓNKTÓL

VESZPRÉM Fájó szívvel vettem tudomást a tényről: egyik legkedvesebb tanárom, majd kollégám, iránymutató példaképem, Kallai Sándor tanár úr január végén elhunyt. Sanyi bácsival még múlt év novemberében találkoztam az utcán, hazakísértem, búcsúzóul megölelt. December közepén telefonon beszélhettünk, zárásul kérte: az iskola adventzáró szentmiséjén ima közben rá is gondoljak, ez volt az utolsó „dumcsizásunk”.

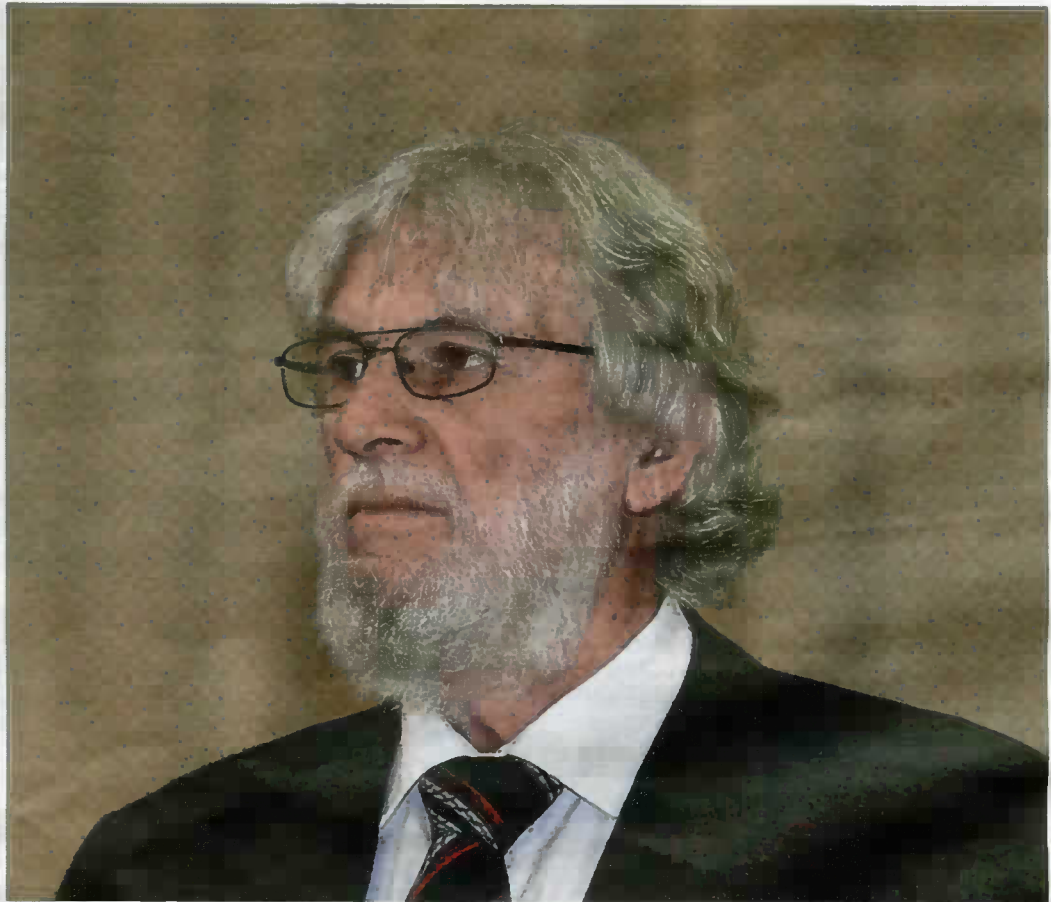
Kallai Sándor elsősorban grafikusnak és festőnek tartotta magát (és rajta kívül mindenki képzőművésznek), viszont a tanítói végzettséggel annak idején a szegedi tanárképző főiskola rajz-földrajz szakára történt felvétellel volt módja a benne lévő tehetséget, adottságokat kibontakoztatni. Én tanáremberként ismertem meg, így emlékezem meg róla.

„És mondd, papa, mit szívsz?” 1982 februárjában irattak át szüleim a volt 3. számú általános iskolába (köznevéen: Béke téri iskola), földrajzórán ez volt hozzám az első mondata. Megrökönyödtem a kérdésén, miközben az osztály kuncogott – a helyzet stílusa városi iskolai volt számomra. Később megtanultam: Sanyi bácsi óráján mindig történik valami. Elsősorban sajátos humora, amely mély emberismereten alapult. Megtanultam, hogy nem szabad, nincs értelme érzékenykedni, hanem venni kell a lapot. A sok nevetnivaló plusz lelki energiát ad.

A zenés disznó nevű tó

Földrajzórákon a tárgyi tudást szigorúan számon kérte, így a sok-sok természetföldrajzi nevet is. Humoros hívószavakkal segítette elakadt tanítványait a felelésekkor, nyilván az olvasó is kitalálja ennek a dél-amerikai tónak a nevét. A tanórai szigor ugyanakkor biztonságérzetet adott, nem féltem a földrajzóráktól.

A rajzórák légköre mindig könnyedebb volt a másik tárgyhöz képest. A művészet-

Kallai Sándor egyszerűen és érzékletesen tanított

ARCHÍV FOTÓ: NAGY LAJOS

történetet is úgy tanította, hogy az alkotás komoly tanulmányozása váltakozott a humoros fordulatokkal. Egyszerűen és érzékletesen tanított. Rajzoláskor Sanyi bácsi szokása – nevelési módszere – az volt, hogy az instruálás után, az önálló munka alatt monologizált mindenféle hétköznapi történetet, ezekből legtöbbször valami tanulság kerekedett ki.

Művészetek házikója

Elsőre nem vettek fel a tanárképzőre. A következő évben Sanyi bácsi készített fel a májusi gyakorlati vizsgára, amit ő ajánlott fel nekem, és nem fogadott el érte semmit. Náluk zajlott a heti foglalkozás, ahol kíméletlenül szembesített rajz- és festésbeli fogyatékoságaimmal, de eljött az az időpont, amikor elhangzott: „Na, gyerek, talán lesz belőled valami!” Óhatatlanul beleláttam a családi életükbe: édesanyja, Márta néni mindig a konyhában tett-vett, felesége, Ági néni tehetségesen zongorázó növendékeket fogadott, így a rajzgyakorlatokat áthalatszó zongorafutamok tették

Humoros hívószavakkal segítette elakadt tanítványait a felelésekkor

hangulatossá. A kedves háiban mindenki gyakorolt, képezte magát. A következő felvételin az én vizsgám sikerült a legjobbra rajz szakon.

A pedagógus egy kicsit színész is tudjon lenni

Az élet úgy hozta, hogy a sorkatonaság után tanári állást kaphattam egykori általános iskolámban, amely 1991 óta a Padányi nevet viseli. Két tanévig a tanárban egymás mellett volt az asztalunk – nagy megtiszteltetés volt ez nekem, pláne a rögtön felajánlott per tu. Gyötörtem a kérdéseimmel, kértem, látogassa meg az óráimat. Emlékszem, egyszer végigfirkálgatta az órát; véletlenül megláttam, hogy egy kínai rizszedő férfi fejét dol-

gozta ki ceruzával. Elkértem volna, de összegyűrte (spon-tán rajzait sosem engedte ki a kezéből), ám az óraelemzést megkaptam.

1996-os nyugdíjba vonulása előtt sokszor említette, most sok ideje lesz bepótolni az alkotómunkát, amire a tanári pálya sok időt nem adhatott neki. Kallai Sándor pályaképe többek között a Padányi-iskola 2004-es kiadású, 150 éves jubileumi évkönyvében olvasható. Néhány fametszete ma is az iskolát díszíti.

Megidézték emlékképeimmel világítom meg: a hitelesen nagy tudású, egyenes jellemű Kallai Sándor mester volt nemcsak a képzőművészet terén, de pedagógusként is; követendő, de utol nehezen érhető. Tanári munkájában az igazságosságért, lelkiismeretességért, becsületért küzdött. Tanítványai, akik értették őt, minden bizonnyal példaképként nyilatkoznak róla.

Nagybecsű emlékéit minden rajongó tanítványával és kollégájával együtt én is őrzöm.

Gaál Richárd
Padányi-iskola